

दर्थं जुहुधीति स्वकीया वागाह । अत्र सर्वत्र दर्शपूर्णमास-
चातुर्मास्यादीनामुपक्रमणं तदभिमानिचेतनविषयं द्रष्टव्यम् ।
अन्यत् पूर्ववद्वाख्येयम् ॥

षड्ढोहमन्त्रस्य प्रयोगं विधत्ते । “सोऽकामयत पशुबन्धः
सृजेयेति । स एतः षड्ढोतारमपश्यत् । तं मनसानुद्रुत्याह-
वनीयेऽजुहोत् । ततो वै स पशुबन्धमसृजत । सोऽस्मात्सृष्टो-
ऽपाक्रामत् । तं ग्रहेणागृह्णात् [३] तद् ग्रहस्य ग्रहत्वम् । पशु-
बन्धेन यज्यमाणः षड्ढोतारं मनसानुद्रुत्याहवनीये जुह-
यात् । पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते । ग्रहो भवति । पशु-
बन्धस्य सृष्ट्य धृत्यै” इति । षड्ढोहमन्त्र आरण्यकाण्ड एव-
मान्नातः । सूर्यं ते चक्षुः । वातं प्राणः । द्यां पृष्ठम् । अन्तरिक्ष-
मात्मा । अङ्गैर्यज्ञम् । पृथिवीः शरीरैरिति । हे पशो योऽयं
सूर्यः स च ते चक्षुः । यो वायुः स ते प्राणः । तथा च पशुवि-
षये त्रिगुप्रैषे समान्नायते । सूर्यं चक्षुर्गमयतात् । वातं प्राणमन्त्र-
वसृजतादिति । सा द्यौः ते पृष्ठभागः । उपरिवर्त्तित्वसाम्यात् । य-
दिदमन्तरिक्षन्ते त्वदीयो जोवात्मा मध्यवर्त्तित्वसाम्यात् । यानि
हृदयादीन्यङ्गानि तैर्यज्ञं सम्पादयेति शेषः । यान्यन्यान्यस्थ्या-
दीनि शरीरगतानि तैः पृथिवीं प्राप्नुहीति शेषः । सूर्यन्ते
चक्षुरित्यादावपि त्वदीयं चक्षुः सूर्यं प्राप्नोत्विति वा योजनी-
यम् । होमनिष्पादकस्य पशोः चक्षुरादीन्यत्रोक्तानीत्यस्य म-
न्त्रस्य षड्ढोहमन्त्रस्य ग्रहभाग एवमान्नातः । वाचस्पतेर्ऽक्वि-
द्रया वाचा । अक्विद्रया जुह्वा । दिवि देवावृधः होत्रा-